

STICHTING RECLAME CODE

Per e-mail:

Prakken d'Oliveira *Human Rights Lawyers* Coöperatief U.A.
t.a.v. mr. Jurjens
Helmholtzstraat 61-H
1098 LE AMSTERDAM

Dossier 2026/00226 & 2026/00226/I

Amsterdam, 14 augustus 2026

Geachte heer Jurjens,

Hierbij zend ik u een afschrift van de beslissing van de Reclame Code Commissie d.d. heden in bovengemeld dossier.

Indien u het met deze beslissing niet eens bent, kunt u daartegen in beroep gaan bij het College van Beroep.

Beroepsprocedure.

Het beroepschrift dient binnen 14 dagen na dagtekening van de uitspraak in het bezit te zijn van het College van Beroep, Postbus 75684, 1070 AR Amsterdam. Het beroepschrift kan daarnaast binnen deze termijn per e-mail worden verzonden aan

klacht@reclamecode.nl

Het beroepschrift moet bevatten:

- a. naam en adres
- b. aanduiding (dossiernummer), datum van de uitspraak
- c. de gronden van het beroep

De kosten voor het indienen van beroep bedragen:

- Particulieren: € 50,--.
- Bedrijven: € 750,-- tenzij het gaat om:
 - bedrijven die de door de Stichting Reclame Code op basis van het omslagstelsel gevraagde financiële bijdrage hebben betaald. In dit geval wordt € 375,-- per ingesteld beroep in rekening gebracht.

Voor nadere details ten aanzien van de kostenregeling verwijs ik u naar onze website

<https://www.reclamecode.nl/NRC>.

De bijdrage voor het indienen van beroep dient te worden overgemaakt op ING bank nr. NL57 INGB 0005 349417 ten name van de Stichting Reclame Code.

Hoogachtend,
namens de Reclame Code Commissie

i.o.

Mr. K.E.A. de Beer
Secretaris

...voor verantwoorde reclame

Beslissing van de Reclame Code Commissie

In de zaak van : Stichting Gezondheid op 1, gevestigd te Wijk aan Zee (klager 1),
Stichting Urgenda, gevestigd te Zaandam (klager 2), (hierna: klagers),
tegen : Tata Steel Nederland B.V., gevestigd te Velsen-Noord, (adverteerder 1)
Binnenlands Bestuur B.V., gevestigd te Amsterdam, (adverteerder 2).

De procedure

Klagers hebben op 3 april 2026 via het online klachtenformulier bezwaar gemaakt tegen de hierna te noemen reclame-uitingen van adverteerders.

Adverteerder 1 (hierna ook: Tata Steel) heeft verweer gevoerd bij e-mail van 22 april 2026.
Adverteerder 2 (hierna ook: Binnenlands Bestuur) heeft verweer gevoerd bij e-mail van 16 april 2026.

De Reclame Code Commissie (hierna: de Commissie) heeft de klacht behandeld tijdens de zitting van 25 juni 2026. Klagers werden bijgestaan door: [REDACTED] (advocaat). Klager 1 werd vertegenwoordigd door [REDACTED] en klager 2 door [REDACTED]. Adverteerder 1 werd vertegenwoordigd door [REDACTED] (advocaat), [REDACTED] (advocaat) en [REDACTED]. Adverteerder 2 werd vertegenwoordigd door [REDACTED] en [REDACTED].

De bestreden reclame-uitingen

Het betreft de volgende uitingen:

1.

Een advertorial van Tata Steel in Binnenlands Bestuur, getiteld: "Groen Staal-plan met nieuwe technologieën" van 27 februari 2026, waarin het volgende staat, voor zover voor de klacht relevant:

"Groen Staal-plan met nieuwe technologieën
Schone technologie vervangt hoogovens: DRI en elektrische ovens.

Ons doel is om staal te produceren op een schonere manier. Dat doen we met de kennis die we hebben opgebouwd en met nieuwe installaties, zoals de Direct Reduced Iron fabriek (DRI) en een elektrische oven.

Wij starten onze DRI-fabriek eerst op met aardgas en gaan (groene) waterstof gebruiken, zodra dit voldoende voorradig is. Hiermee verlagen we onze CO₂-uitstoot in 2030 met 40%. In 2045 willen we een CO₂-neutrale staalproducent zijn. De elektrische oven draait op groene stroom."

2.

De website van Tata Steel, en dan in het bijzonder de subpagina "Groen Staal-plan", waarop het volgende staat, voor zover voor de klacht relevant:

"Schoner, groen en circulair
Wij gaan voor schoner, groen en circulair staal

Staal dat zo duurzaam mogelijk gemaakt wordt. In het kort noemen we dat groen staal. Het is staal waarmee we de toekomst vormgeven. Staal dat onder andere wordt gebruikt voor zonneparken, windturbines en batterijen voor elektrische auto's.

Wat is groen staal?

- Staal dat CO₂-neutraal gemaakt wordt.
- Met minder impact op de directe leefomgeving.
- Verhogen van circulariteit. We gaan meer staal hergebruiken, waardoor we duurzamer kunnen produceren.

Lees meer over de intentieovereenkomst met de overheid [knop].

En

“Wat betekent dit concreet?”

Groen

We stappen over van kolen op elektriciteit en aardgas. Later vervangen we aardgas door biomethaan en/of waterstof [knop] (zodra in voldoende mate beschikbaar). Daarmee verminderen we onze CO₂-uitstoot met ruim 40% en dragen serieus bij aan het behalen van de Nederlandse klimaatdoelen. Met deze vermindering compenseren we de CO₂-voetafdruk van 385.000 Nederlanders per jaar.”

3.

De website van petities.nl en dan in het bijzonder de subpagina van de petitie “Steun het Groen Staal Project” waarop het volgende staat, voor zover voor de klacht relevant:

“Steun het Groen Staal Project”

[...]

Behoud de staalindustrie in Nederland, maar wel schoner, groener en circulair! De duizenden staalwerkers van Tata Steel Nederland werken elke dag aan die transitie. Steun het Groen Staal Project: voor banen in de regio en minder uitstoot van CO₂ en de stoffen met een gezondheidsrisico.”

Samenvatting van de klacht

Klagers geven eerst een korte toelichting op de verschillende uitingen, de klacht en het toepasselijke toetsingskader op grond van de Code voor Duurzaamheidsreclame (hierna: CDR). De klacht bestaat uit vier klachtonderdelen.

Klachtonderdeel 1 – Claim over vermindering CO₂-uitstoot

In een advertorial getiteld “Groen Staal-plan met nieuwe technologieën” in Binnenlands Bestuur stelt Tata Steel het volgende:

“Wij starten onze DRI-fabriek eerst op met aardgas en gaan (groene) waterstof gebruiken, zodra dit voldoende voorradig is. Hiermee verlagen we onze CO₂-uitstoot in 2030 met 40%. In 2045 willen we een CO₂-neutrale staalproducent zijn. De elektrische oven draait op groene stroom.”

Het gaat hier om twee duurzaamheidsclaims. Ten eerste de absolute claim dat in 2030 Tata Steel haar CO₂-uitstoot met 40% zal hebben verlaagd (hierna: de “2030-claim”). Ten tweede de claim dat Tata Steel in 2045 een “CO₂-neutrale staalproducent” wil zijn (hierna: de “2045-claim”).

Klachtonderdeel 1.1 – De 2030-claim is strijdig met artikel 3 en 4 CDR

De 2030-claim is een absoluut geformuleerde duurzaamheidsclaim. Hieruit volgt dat Tata Steel met actueel bewijsmateriaal zal moeten aantonen dat het beweerde resultaat gegarandeerd bereikt zal worden. Dat kan Tata Steel niet.

Ten eerste wijzen klagers erop dat Tata Steel het behalen van deze duurzaamheidsambitie volledig koppelt aan de bouw van een nieuwe “Direct Reduced Iron installatie”. Echter, nergens in de advertorial vermeldt Tata Steel dat deze bouw alleen gerealiseerd zal kunnen worden als twee miljard euro van de Staat wordt verkregen en als de moedermaatschappij twee miljard aan externe financiering kan aantrekken. Het is onzeker of dit het geval zal zijn. Dat is een relevante ommissie.

Ten tweede is van belang dat het inmiddels praktisch onhaalbaar lijkt om de 2030-claim tijdig waar te maken. Daarvoor is noodzakelijk dat in elk geval (i) de maatwerkafspraken met de overheid doorgang vinden, wat niet eerder dan later dit jaar zal gebeuren; (ii) twee zeer vervuilende en verouderde fabrieken op het terrein van Tata Steel, die momenteel nog vol in operatie zijn, gesloten moeten worden; en (iii) een geheel nieuwe fabriek ontworpen, vergund en gebouwd moet worden. Alleen al de timing van het vergunningstraject lijkt hierbij roet in het eten te gooien.

Ten derde is in de gehele advertorial niet vermeld welke variabelen of parameters Tata Steel hanteert voor de berekening van het reductiepercentage van “40% in 2030”. Juist bij duurzaamheidsclaims over CO₂-reductie is van belang dat dit voldoende duidelijk is. Dat is niet het geval. Klagers wijzen er verder op dat in de Joint Letter of Intent (hierna: JLOI) bepalingen zijn opgenomen over de (beoogde) emissiereductie van Tata Steel. Hierbij is als aanname vastgesteld dat de totale uitstoot van Tata Steel 12,6 Mton CO₂ per jaar bedraagt. Echter, zoals de AMVI ook opmerkte, was de feitelijke CO₂-emissie van Tata Steel in 2024 11,2 Mton CO₂ (en ook in de jaren daarvoor was de feitelijke CO₂-emissie van Tata Steel lager dan 12,6 Mton).

Ten vierde laat Tata Steel in de advertorial na te vermelden dat de plannen vrijwel volledig afhankelijk zullen zijn van de import van buitenlands aardgas. Het AMVI merkt in dit verband op dat deze afhankelijkheid de mondiale emissiereductie zal beperken en bestempelt dit als een vraagstuk “van belang” voor de Staat. Klagers onderstrepen daarbij dat het gebruik van aardgas nog steeds leidt tot de uitstoot van broeikasgassen. Dat geldt temeer voor aardgas uit de Verenigde Staten (waar Nederland nu het meeste aardgas vandaan haalt), wat gepaard gaat met hoge uitstoot van broeikasgassen zowel in de Verenigde Staten als onderweg bij het vervoer van vloeibaar aardgas.

Bij dit alles benadrukken klagers dat het aan Tata Steel is om te bewijzen dat het doel in de absoluut geformuleerde duurzaamheidsclaim gegarandeerd bereikt kan worden. Dergelijk bewijs kan volgens klagers niet geleverd worden. Ook als de Commissie zou oordelen dat het niet gaat om absoluut geformuleerde duurzaamheidsclaims, geldt ten minste dat de 2030-claim onvoldoende duidelijk, specifiek, juist en/of ondubbelzinnig is, en misleidend is door het ontbreken van informatie of waarschuwingen. Ook geeft de 2030-claim een te positief beeld van de nog te boeken resultaten op het gebied van duurzaamheid, en is onvoldoende sprake van duidelijke, objectieve en verifieerbare doelen waarbij er concrete plannen liggen om deze gestelde doelen te bereiken. Het is een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het ooit behaald zal worden, nu het zoals toegelicht praktisch onhaalbaar is.

Klachtonderdeel 1.2 – De 2045-claim is strijdig met artikel 3 en 4 CDR

De hierboven genoemde bezwaren gelden ook voor de 2045-claim. De 2045-claim is minder absoluut geformuleerd dan de 2030-claim, maar ook voor deze duurzaamheidsclaim geldt dat Tata Steel de juistheid hiervan zal moeten bewijzen. Specifiek voor de 2045-claim gelden daarbij nog de volgende aanvullende bezwaren.

Ten eerste is het voor het waarmaken van de 2045-claim in elk geval van doorslaggevend belang dat groene waterstof (waterstof geproduceerd met duurzame elektriciteit) op grote schaal beschikbaar en betaalbaar zal zijn. Er is op dit moment nauwelijks groene waterstof beschikbaar, en de prijzen hiervoor zijn nog veel te hoog voor levensvatbare commerciële exploitatie. Uit onderzoek van CE Delft uit 2024 naar de toekomst van Tata Steel blijkt dat dit een “grote onzekerheid” is, omdat de markt voor groene waterstof “nog in de beginfase” is. Projecten van staalfabrieken in het buitenland waarvoor veel groene waterstof nodig is, zijn in de afgelopen jaren gestaakt of op pauze gezet.

Ten tweede, en in het verlengde van het voorgaande, maakt dit de stelling in de advertorial dat Tata Steel groene waterstof zal gaan gebruiken “zodra dit voldoende voorradig is” ook in dit verband misleidend. De voorradigheid of beschikbaarheid van groene waterstof is namelijk niet het probleem: het gaat vooral om de prijs ervan. De prijs van groene waterstof ligt momenteel tussen de 8 en 14 euro per kilo. Tata Steel wil pas groene waterstof inzetten als de prijs tussen de 2 en 2,50 euro per kilo ligt. Er is geen bewijs dat groene waterstof ooit dit prijsniveau zal bereiken.

Ten derde geldt voor de 2045-claim dat de Staat hiervoor geen subsidie zal verstrekken. Tegelijkertijd stelt Tata Steel dat de doelstellingen voor 2030 alleen mogelijk zijn met een investering van twee miljard euro. Niet duidelijk, en niet toegelicht, is waarom Tata Steel denkt de 2045-claim wél te kunnen gaan waarmaken zonder een soortgelijke grote investering.

Klagers verwachten dat Tata Steel niet voldoende actueel bewijs kan leveren voor de juistheid van de 2045-claim. In het bijzonder, maar niet uitsluitend, kwalificeert de 2045-claim als een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het ooit behaald zal worden.

Klachtonderdeel 2 – “Groen Staal”

Op de website van Tata Steel staan ook talrijke reclame-uitingen en duurzaamheidsclaims. Deze staan bijvoorbeeld op de pagina “Groen Staal-plan”. In de advertorial noemt Tata Steel ook het “Groen Staal-plan”, en in allerhande andere recente reclame-uitingen herhaalt zij de stelling dat zij “groen staal” zal gaan produceren. Daarnaast is door Tata Steel recent een publieke petitie opgezet, waarbij op de betreffende website ook het “Groen Staal Project” wordt genoemd en toegelicht.

Niet ter discussie staat dat Tata Steel op dit moment nog geen “groen staal” produceert. Tata Steel heeft blijkens de uitingen over “groen staal” de duurzaamheidsambitie om dit wel te gaan doen. De duurzaamheidsclaim is dat “groen staal” zal worden geproduceerd, wat Tata Steel zelf definieert als “staal dat CO₂-neutraal gemaakt wordt”. Deze duurzaamheidsclaim zal moeten worden bewezen.

Ten eerste stelt Tata Steel zelf dat CO₂-neutrale staalproductie alleen (potentieel) mogelijk zou zijn bij staalproductie op basis van groene waterstof. Tata Steel voorziet zelf in elk geval geen toepassing van groene waterstof in het kader van “fase 1” van de plannen (tot 2030), omdat er geen betaalbare groene waterstof beschikbaar is. Het is gezien die omstandigheid zeer de vraag of het uitgaan van (uiteindelijk) volledige toepassing van groene waterstof in “fase 2” wél realistisch is. In die omstandigheden is het misleidend om in duurzaamheidsclaims te spreken van de productie van “groen staal” zoals Tata Steel dat definieert. Dit is een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het behaald zal worden.

Ten tweede is van belang dat, ook uitgaande van de plannen van Tata Steel zelf, in “fase 1” er nog voor een significant deel door Tata Steel op de reguliere vervuilende wijze staal zal worden geproduceerd en voor het andere deel “grijs staal” op basis van aardgas. Deze belangrijke toelichting is niet (voldoende) in de duurzaamheidsclaims van Tata Steel op de website terug te vinden, terwijl deze van cruciaal belang is voor de consument om een volledig beeld te krijgen.

Ten derde zijn de duurzaamheidsclaims niet in lijn met de CDR nu Tata Steel nalaat te vermelden dat de productie van “groen staal” volledig afhankelijk is van overheidssteun. Zonder de staatssteun (in “fase 1”) zal Tata Steel immers nooit toekomen aan “fase 2”, waarin wordt beoogd tot de productie van “groen staal” te komen.

Ook de duurzaamheidsclaims over “groen staal” zijn niet in lijn met de CDR, waarbij ook hier de (strengere) bewijslast voor de juistheid van deze claims onverkort op Tata Steel rust.

Klachtonderdeel 3 – Claim over de productieprocessen

Op de website komt ook de volgende duurzaamheidsclaim voor: “Groen. We stappen over van kolen op elektriciteit en aardgas. Later vervangen we aardgas door biomethaan en/of waterstof (zodra in voldoende mate beschikbaar). Daarmee verminderen we onze CO₂-uitstoot met ruim 40% en dragen serieus bij aan het behalen van de Nederlandse klimaatdoelen. Met deze vermindering compenseren we de CO₂-voetafdruk van 385.000 Nederlanders per jaar.”

Tata Steel zal moeten bewijzen dat dit beweerde resultaat – dat aardgas zal worden vervangen door biomethaan en/of waterstof – gegarandeerd kan bereiken, nu dit als een absolute duurzaamheidsclaim kwalificeert. Ook als dit volgens de Commissie niet een absolute duurzaamheidsclaim is, zal Tata Steel alsnog moeten bewijzen dat deze claim voldoet aan de vereisten van de CDR.

In het oorspronkelijke plan van Tata Steel was geen rol weggelegd voor biomethaan: dit ging uit van volledige toepassing van groene waterstof. Er is nu voor het eerst in de JLOI de beoogde inzet van biomethaan aan de plannen toegevoegd. Echter, ook de markt voor biomethaan bestaat nog nauwelijks in Nederland. Verder geldt dat staalproductie op basis van aardgas niet “groen” genoemd kan worden en dat de inzet van groene waterstof dermate onzeker is dat duurzaamheidsclaims hierover in deze omstandigheden misleidend zijn.

Klachtonderdeel 4 – Gebruik begrip “Schoon”

In de advertorial doet Tata Steel de volgende duurzaamheidsclaim: “Schone technologie vervangt hoogovens: DRI en elektrische ovens (...) Ons doel is om staal te produceren op een schonere manier.” Klagers wijzen erop dat het begrip “schoon” op duidelijke, specifieke, juiste en ondubbelzinnige wijze moet worden gepresenteerd en dat er geen misleidende omissies in de duurzaamheidsclaim mogen zitten. Deze duurzaamheidsclaim van Tata Steel voldoet niet aan deze vereisten.

Klagers wijzen erop dat de Commissie Milieueffectrapportage het volgende heeft vastgesteld: “Er is niet geconcretiseerd wat de ambitie ‘schoner’ precies inhoudt. In de MER wordt ook verwezen naar de maatwerkafspraken. Het is niet duidelijk hoe de doelstelling ‘schoon’ gerealiseerd dient te worden via de maatwerkafspraken.” Sterker nog, de Commissie concludeert zelfs dat tijdens in elk geval de eerste fases van het project de productie minder schoon zal zijn: “Belangrijke conclusies en resultaten uit het MER zijn dat de voorbereidende fase, aanlegfase en transitiefase op onderdelen leiden tot extra uitstoot en extra geluid. Voorbeelden zijn toenames van concentraties stikstofdioxide en fijn stof.” Bovendien ontstaan er bij staalproductie met de DRP-EAF significant méér staalslakken, een restproduct dat tot grote milieuproblemen in Nederland leidt. Ook deze

duurzaamheidsclaim doorstaat dus niet de toets van artikel 3 en 4 CDR en het ligt niet voor de hand dat Tata Steel hiervoor voldoende bewijs kan aandrazen.

Samenvatting van het verweer van Tata Steel

Volgens Tata Steel kunnen geen van de bestreden uitingen als duurzaamheidsclaims worden aangemerkt. Het zijn ambities die expliciet en transparant worden gepresenteerd als toekomstig streven. De ambities zijn realistisch en haalbaar, voldoende onderbouwd en voorzien van een duidelijke, concrete en meetbare aanpak om de geambieerde doelstellingen te bereiken. Zij voldoen dan ook aan het bepaalde in artikel 3 en 4 van de CDR.

Tata Steel geeft een toelichting op de achtergrond van de verschillende uitingen en legt uit welke informatie te vinden is op de website. Wat opvalt aan de klacht is dat de mededelingen waarover wordt geklaagd ofwel op de website van Tata Steel worden gedaan ofwel op een wijze en op een plek waar wordt verwezen naar de website die met één muisklik kan worden bereikt. Dat is ook precies de bedoeling. Tata Steel wil dat alle beschikbare informatie zo goed mogelijk vindbaar is. De website is goed vindbaar en bereikbaar en bevat duidelijke en volledige informatie over de ambities van Tata Steel.

Klachtonderdeel 1 – Claim over vermindering CO₂-uitstoot

De “2030- en 2045 claim” worden overduidelijk gepresenteerd als een ambitie. Dit blijkt alleen al uit de verwijzing in de uiting naar toekomstige jaartallen (2030 respectievelijk 2045). Het is overigens niet uniek om ambities te koppelen aan een jaartal en/of een percentage. In het algemeen geldt dat organisaties die een klimaatdoel stellen, dat stevast combineren met jaartal en percentage, om aan te geven wanneer en hoe men dat klimaatdoel wil bereiken. De verdere uitleg van de ambitie van Tata Steel op de website en de JLOI verduidelijkt dat sprake is van ferme doelstellingen in een transitieproces, niet van een garantie. Tata Steel communiceert daarover zo transparant mogelijk.

Klachtonderdeel 2 – “Groen Staal”

De uitingen “groen”, “groen staal” en “Groen Staal-plan” worden al sinds 2023 in communicatie met het publiek gebruikt om Tata Steel’s ambitie op het gebied van duurzaamheid te duiden. Wat Tata Steel met de uitingen precies bedoelt, en hoe wordt beoogd deze ambities te realiseren, wordt stevast gecommuniceerd, gespecificeerd en toegelicht op de plekken waar deze worden gebruikt, dan wel is die toelichting één muisklik verwijderd. Ook deze uitingen worden gepresenteerd als een ambitie, niet als een claim. Dat blijkt bijvoorbeeld door woordkeuzes als “wij gaan voor schooner, groener en circulair staal”, het woord “plan”, en door veelvuldige uitleg van de betekenis van “groen staal” en hoe dit onderdeel is van de (industriële) transitie.

Klachtonderdeel 3 – Claim over de productieprocessen

De mededeling “later vervangen we aardgas door biomethaan en/of waterstof (zodra in voldoende mate beschikbaar)” is al blijkens het woord “later” een ambitie en geen claim. Deze mededeling, die in de geciteerde variant uitsluitend wordt gedaan op de website van Tata Steel, is daar voorzien van een uitleg en toelichting die geen twijfel laten bestaan dat deze ambitie onderdeel is van de transitie. Voor de in Binnenlands Bestuur gedane mededeling met een vergelijkbare boodschap geldt ook, dat de geuite ambitie in het artikel wordt uitgelegd met verwijzing naar de website.

Klachtonderdeel 4 – Gebruik begrip “Schoon”

De mededeling “schoon” wordt door Tata Steel gebruikt op dezelfde wijze als “groen” zijnde een ambitie die is voorzien van plannen om die te verwezenlijken, en met een uitleg die maximaal één muisklik is verwijderd.

Concluderend

De wijze waarop Tata Steel de ambities genoemd in de uitingen waarover wordt geklaagd concreet en specifiek beoogt te verwezenlijken, blijkt bij lezing van de website en van de daar vermelde JLOI die een transparant en zo volledig mogelijk beeld hierover schetsen. Aangezien de op de website en in de JLOI neergelegde plannen en tijdlijnen nog niet door andere zijn vervangen, moet worden aangenomen dat deze niet “(praktisch) onhaalbaar” zijn zoals klagers stellen. Dat wil niet zeggen dat er geen factoren zijn die van invloed kunnen zijn op het behalen van doelstellingen, maar ook dit wordt onderkend en transparant gecommuniceerd in zowel de JLOI als op de website van Tata Steel. Het feit dat die factoren er zijn maakt de ambities van Tata Steel niet onrealistisch of onvoldoende duidelijk, objectief en verifieerbaar.

Uit het voorgaande volgt, dat Tata Steel zich op het standpunt stelt dat de uitingen zijn te beschouwen als (duurzaamheids)ambities die voldoen aan het daarover in de CDR bepaalde. Zij worden als duidelijk toekomstig streven gepresenteerd, zijn niet onrealistisch of onhaalbaar, en worden voldoende onderbouwd. Zij zijn, voor zover nodig, voorzien van een duidelijke, concrete en meetbare aanpak om deze doelstellingen te bereiken. Zij zijn bovendien zo specifiek mogelijk geformuleerd en bevatten waar mogelijk informatie over reeds behaalde resultaten, zodat de consument de ambitie in de juiste context kan plaatsen. Tata Steel wil het publiek juist bereiken, moedigt de lezer actief aan om zich te informeren, en biedt daarvoor alle mogelijkheid en middelen.

Verder wijst Tata Steel erop dat bij de vraag de vraag of sprake is van misleidende claims of ambities in de zin van de CDR doorslaggevend is hoe de gemiddelde consument een uiting zal opvatten. De gemiddelde consument is gewend aan doorklikmogelijkheden. Gezien de hoeveelheid uitleg binnen handbereik zal de gemiddelde consument niet worden misleid door de uitingen. Verder geldt voor gebruik van begrippen als “groen” of “schoon” dat die (alleen) zijn toegestaan wanneer zij voldoende worden gespecificeerd en toegelicht. Dat is bij de bestreden uitingen het geval. Het is voor de gemiddelde consument – mede gezien de uitleg binnen handbereik – volstrekt duidelijk waarop de uitingen zien. Voor ambities geldt dat het misleidend is om een te rooskleurig beeld te geven, in het bijzonder als men in redelijkheid niet kan verwachten dat een ambitie ooit behaald zal worden. Hiervan is geen sprake. De aan de orde zijnde doelstellingen zijn expliciet opgenomen in de JLOI. Alleen al daarom moet worden aangenomen dat geen sprake is van een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het ooit behaald zal worden. De uitingen van Tata Steel, gelegd langs deze lat, voldoen aan de daarvoor geldende vereisten en behoren niet als misleidend of in strijd met de CDR te worden aangemerkt.

Tata Steel verwijst naar de eerdere uitspraak van de Commissie (dossiernummer 2023/00343), waarin werd geoordeeld over het gebruik van onder andere de uitlatingen “groen” en “schoon”. Toen was het oordeel van de Commissie dat geen sprake was van een claim, maar van ambities in een veranderingsproces, en dat de onderbouwing van de ambities van Tata Steel en de concrete uitwerking op de website voldoende duidelijk maakten welke stappen Tata Steel neemt om de geadverteerde ambitie te kunnen verwezenlijken. De klacht is toen afgewezen en dat zou ook nu de conclusie behoren te zijn.

In deze zaak is geen sprake van reclame in de zin van aanprijzing van producten, maar van uitingen die het publiek beogen te informeren. Deze uitingen zijn in overeenstemming met de bepalingen van de Reclame Code Commissie. Dat klagers een andere ideologische opvatting hebben, doet daaraan niet af.

Samenvatting van het verweer van Binnenlands Bestuur

De klacht zou niet bij Binnenlands Bestuur moet worden neergelegd nu het gaat om een advertorial. Media hebben wel een eigen verantwoordelijkheid, namelijk het niet plaatsen van advertenties die door de Reclame Code Commissie zijn beoordeeld als in strijd met de regels. Daar was echter bij plaatsing nog geen sprake van.

De mondelinge behandeling

Partijen hebben hun standpunten ter zitting nader toegelicht (aan de hand van een pleitnota) en hebben vragen van de Commissie beantwoord. Voor zover nodig wordt op hetgeen ter zitting aan de orde is gekomen ingegaan in het oordeel van de Commissie.

Het oordeel van de Commissie

Toetsingskader

1. Voor zover Tata Steel betoogt dat geen sprake is van reclame maar van feitelijke informatie, verwerpt de Commissie deze stelling. De uitingen zijn onmiskenbaar bedoeld ter verbetering van het imago van Tata Steel dat bij de gemiddelde consument bekend staat als een milieubelastend bedrijf. Er wordt in de uitingen gewezen op een mogelijk verminderde milieu-impact in de toekomst. Daarmee prijst Tata Steel zichzelf aan inclusief haar producten. Nu in de reclame-uitingen wordt gerefereerd aan duurzaamheidsaspecten, is meer in het bijzonder sprake van duurzaamheidsreclame in de zin van artikel 1 CDR. Dit wordt ook niet betwist door Tata Steel. Dergelijke reclame-uitingen zijn eerder door de Commissie beoordeeld in dossiernummer 2023/00343. Toen betrof het evenwel andere uitingen dan nu aan de orde. De kern van de klacht is dat de nu te beoordelen reclame-uitingen misleidende duurzaamheidsclaims bevatten, in de eerste plaats omdat daarin volgens klagers absolute claims worden gebruikt die niet worden gespecificeerd en waarvoor geen ondersteunend bewijs beschikbaar is. Naar het oordeel van de Commissie zijn de uitingen, gelet op de strekking en gehele inhoud daarvan, echter geen absolute duurzaamheidsclaims, maar worden daarin duurzaamheidsambities uitgesproken. Uit de totale reclame-uitingen blijkt voldoende duidelijk dat het gaat om ambities met betrekking tot verduurzaming van (de staalproductie van) Tata Steel en wat onder deze ambities wordt verstaan. De verschillende klachtonderdelen zullen dan ook worden beoordeeld aan de hand van artikel 3.2 CDR. Klager stelt in dit verband dat duurzaamheidsambities worden gebruikt, waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat die ooit behaald zullen worden.

2. Op grond van artikel 3.2 CDR mogen duurzaamheidsambities niet een te positief beeld geven van de op het moment geboekte en nog te boeken resultaten op het gebied van duurzaamheid. Het is misleidend om te adverteren met een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het ooit behaald zal worden. Uit de toelichting bij dit artikel volgt dat indien sprake is van een duurzaamheidsambitie er sprake dient te zijn van duidelijke, objectieve en verifieerbare doelen, waarbij er concrete plannen liggen om de gestelde doelen te bereiken. De bewijslast voor het aantonen dat het realistisch is dat een duurzaamheidsambitie zal worden behaald, ligt dus bij de adverteerder. Uit eerdere uitspraken (onder meer die in dossier 2023/00343) volgt dat voor de onderbouwing van duurzaamheidsambities mag worden verwezen naar een website, mits daar een uitwerking is te vinden van concrete plannen voor het realiseren van de ambities. De Commissie overweegt op basis van het hierboven beschreven toetsingskader als volgt over de verschillende klachtonderdelen.

Algemeen verweer Tata Steel

3. Tata Steel voert in algemene zin aan dat de verschillende ambities zijn benoemd in de Joint Letter of Intent en dat alleen daarom al moet worden aangenomen dat sprake is van een streven waarvan men in redelijkheid kan verwachten dat het behaald zal worden. Naar het oordeel van de Commissie neemt het feit dat verschillende ambities in het kader van het verkrijgen van staatssteun zijn genoemd in een JLOI niet de verplichtingen weg die volgen uit de CDR. Het gaat in deze procedure niet om de JLOI maar om ambities die als zelfstandige intenties worden geuit. In de onderhavige procedure hebben klagers gemotiveerd de haalbaarheid van de geuite ambities ter discussie gesteld. Daarmee is het aan Tata Steel om de haalbaarheid van de ambities voldoende te onderbouwen. Zij kan in dat kader niet volstaan met te verwijzen naar de JLOI. Dit document bevat - anders dan een overeenkomst waarover door Tata Steel nog met de Staat wordt onderhandeld en waarop niet kan worden vooruitgelopen - geen bindende afspraken. Het gaat in de JLOI in feite eveneens om ambities. Men kan niet een in reclame geuite ambitie onderbouwen door enkel te verwijzen naar ambities in een niet-bindend document. Klagers benoemen bovendien verschillende omstandigheden die zich hebben voorgedaan na de totstandkoming van de JLOI in september 2025 en die mogelijk van invloed zijn op het realiteitsgehalte van de ambities van Tata Steel. Naar het oordeel van de Commissie is het onder deze omstandigheden aan Tata Steel om gemotiveerd te onderbouwen waarom de ambities (nog steeds) realistisch zijn. Het is immers misleidend om te adverteren met een streven waarvan men in redelijkheid niet kan verwachten dat het ooit behaald zal worden.

Klachtonderdeel 1 – Claim over vermindering CO₂-uitstoot

4. In reclame-uiting 1 wordt het volgende gesteld: “Wij starten onze DRI-fabriek eerst op met aardgas en gaan (groene) waterstof gebruiken, zodra dit voldoende voorradig is. Hiermee verlagen we onze CO₂-uitstoot in 2030 met 40%. In 2045 willen we een CO₂-neutrale staalproducent zijn.” Klagers hebben gemotiveerd betwist dat de door Tata Steel uitgesproken ambities kunnen worden behaald. Zo noemen klagers voor beide ambities verschillende factoren waaruit volgt dat de termijnen waarop de ambities moeten worden behaald (2030 respectievelijk 2045) irrealistisch zijn. Bij de “2030-claim” speelt ook nog een rol dat onduidelijk is op basis van welke variabelen de vermindering van 40% is berekend. Het is aan Tata Steel om aan te tonen dat sprake is van een realistische ambitie. In het verweer stelt Tata Steel dat sprake is van ferme doelstellingen in een transitieproces en niet van een garantie. Dat neemt echter niet weg dat de ambities die worden uitgesproken wel realistisch moeten zijn en dat er concrete plannen moeten zijn voor het realiseren van de ambities. Tata Steel verwijst in algemene zin naar de website, zonder daarbij specifiek te maken waar precies de concrete plannen zouden staan voor het realiseren van de vermindering van de CO₂-uitstoot in 2030 en 2045. In het verweer wordt ook niet specifiek ingegaan op de door klagers genoemde factoren, waaruit zou volgen dat de ambities van Tata Steel niet kunnen worden behaald, zoals bijvoorbeeld het tijdspad voor het vergunningstraject en de bouw van de nieuwe Direct Reduced Iron-fabriek, maar ook de aanwezigheid en betaalbaarheid van groene waterstof in de nabije toekomst. Daarmee is onvoldoende komen vast te staan dat de uitgesproken ambities kunnen worden behaald en waar informatie hierover zou kunnen worden gevonden. Nu Tata Steel heeft nagelaten dit te bewijzen, kan niet worden vastgesteld of verwacht worden dat de ambities met betrekking tot de CO₂-uitstoot behaald kunnen worden. Dit leidt tot het oordeel dat reclame-uiting 1 (de advertorial) in strijd is met artikel 3.2 CDR.

Klachtonderdeel 2 – “Groen Staal”

5. In reclame-uitingen 1, 2 en 3 wordt de aanduiding “groen staal” gebruikt door Tata Steel. Onderdeel van de definitie van “groen staal” is dat het staal betreft dat CO₂-neutraal wordt gemaakt. Er staat niet ter discussie dat Tata Steel op dit moment nog geen “groen staal” produceert. Klagers stellen gemotiveerd ter discussie dat de ambitie om CO₂-neutraal staal te produceren haalbaar is. Zo is het volgens klagers onzeker of de groene waterstof, waarmee “groen staal” zou moeten worden geproduceerd, binnen afzienbare termijn aanwezig en betaalbaar is. Daarnaast is het volgens

klagers niet realistisch dat de plannen voor het CO₂-neutraal produceren van staal kunnen worden gerealiseerd zonder staatssteun. Het is volgens klagers maar zeer de vraag of staatssteun op korte en lange termijn zal worden verkregen. Tata Steel verwijst in het verweer in algemene zin naar de website en stelt dat daarop wordt toegelicht wat onder “groen staal” wordt verstaan en hoe wordt beoogd de ambities op dit vlak te realiseren. Er wordt in het verweer niet specifiek ingegaan op de factoren die klagers noemen waarom de plannen voor de productie van “groen staal” niet realistisch zouden zijn. Zo wordt niet beargumenteerd door Tata Steel waarom zij van mening is dat binnen afzienbare termijn wel voldoende en betaalbare groene waterstof beschikbaar is. Ook wordt niet specifiek gereageerd op de twijfels van klagers of het realistisch is dat staatssteun wordt verkregen en de gevolgen van het niet verkrijgen hiervan voor de plannen van Tata Steel. Gelet op het voorgaande kan niet worden vastgesteld of verwacht worden dat de ambities ten aanzien van de productie van “groen staal” kunnen worden behaald. Dit leidt tot het oordeel dat reclame-uiting 1 (de advertorial), reclame-uiting 2 (de website) en reclame-uiting 3 (de website van Petities.nl) in strijd zijn met artikel 3.2 CDR.

Klachtonderdeel 3 – Claim over de productieprocessen

6. In reclame-uiting 2 wordt het volgende gesteld: “We stappen over van kolen op elektriciteit en aardgas. Later vervangen we aardgas door biomethaan en/of waterstof (zodra in voldoende mate beschikbaar). Daarmee verminderen we onze CO₂-uitstoot met ruim 40% en dragen serieus bij aan het behalen van de Nederlandse klimaatdoelen. [...]”. Volgens klagers is het aan Tata Steel om te bewijzen dat het genoemde beweerde resultaat – dat aardgas zal worden vervangen door biomethaan en/of waterstof – kan worden bereikt. Klagers wijzen erop dat in Nederland nog nauwelijks een markt bestaat voor biomethaan. Bovendien is er onzekerheid over het duurzame karakter van biomethaan, aangezien dit sterk afhankelijk is van de wijze waarop dit is geproduceerd. Verder wordt er ook in het kader van dit klachtonderdeel op gewezen dat de inzet van groene waterstof onzeker is. In het verweer stelt Tata Steel dat de mededeling op de website is voorzien van een uitleg en toelichting die er geen twijfel over laten bestaan dat deze ambitie onderdeel is van de transitie. Tata Steel verwijst verder niet specifiek naar de website in reactie op dit klachtonderdeel. De Commissie heeft ambtshalve kennisgenomen van de website en het volgende geconstateerd. Als op de woorden “biomethaan en/of waterstof” in de mededeling wordt geklikt, wordt doorgeleid naar de subpagina “Minder CO₂ door duurzamere energiebronnen”. Op die subpagina wordt onder het kopje “Biomethaan” toegelicht wat biomethaan is en hoe het ontstaat. Er wordt echter geen informatie verstrekt over de mate waarin biomethaan beschikbaar zal zijn in de toekomst. Ook in het verweer wordt hier niet specifiek op gereageerd noch op de andere argumenten (ook die ten aanzien van waterstof) van klagers bij dit klachtonderdeel. Gelet op het voorgaande kan niet worden vastgesteld of de ambities ten aanzien van het gebruik van biomethaan en waterstof in het productieproces kunnen worden behaald. Dit leidt tot het oordeel dat reclame-uiting 2 (de website) in strijd is met artikel 3.2 CDR.

Klachtonderdeel 4 – Gebruik begrip “Schoon”

7. In reclame-uiting 1 wordt het volgende gesteld: “Schone technologie vervangt hoogovens: DRI en elektrische ovens. Ons doel is om staal te produceren op een schonere manier.” Klagers wijzen er terecht op dat het begrip “schoon” op duidelijke, specifieke, juiste en ondubbelzinnige wijze moet worden gepresenteerd en dat er geen misleidende omissies in de duurzaamheidsclaim mogen zitten. Deze duurzaamheidsclaim van Tata Steel voldoet wegens zijn vaagheid niet aan deze vereisten. Daarnaast is het volgens klagers zo dat in de eerste fases van het transitieproces de productie van staal juist minder schoon zal zijn, hetgeen niet door Tata Steel is weerlegd. De ambities van Tata Steel zijn op dit punt dan ook niet aannemelijk. In het verweer verwijst Tata Steel in algemene zin naar de website, waarop meer informatie kan worden verkregen. Er wordt niet specifiek ingegaan op de klacht op dit punt in de zin dat naar specifieke plekken op de website wordt verwezen waaruit zou blijken dat de ambitie om staal te produceren op een schonere manier

realistisch zijn. Ook wordt niet specifiek ingegaan op de bewering dat het productieproces juist vervuilender zal zijn in de eerste fase van het transitieproces. Gelet op het voorgaande kan niet worden vastgesteld of verwacht worden dat de ambities ten aanzien van het schoner produceren van staal kunnen worden behaald. Dit leidt tot het oordeel dat reclame-uiting 1 (de advertorial) in strijd is met artikel 3.2 CDR.

De verantwoordelijkheid van Binnenlands Bestuur

8. Ten aanzien van het verweer dat Binnenlands Bestuur niet verantwoordelijk is voor de advertorial (reclame-uiting 1) overweegt de Commissie als volgt. De (inhoud van de) advertorial is niet afkomstig van Binnenlands Bestuur, maar alleen van Tata Steel. Dat de advertorial in het blad Binnenlands Bestuur is geplaatst, maakt de uitgever niet enkel om die reden tot adverteerder. Gelet op het voorgaande is Binnenlands Bestuur niet verantwoordelijk voor de bewuste mededelingen in de advertorial.

9. Gelet op het voorgaande beslist de Commissie als volgt.

De beslissing van de Commissie

De Commissie acht de reclame-uitingen in strijd met artikel 3.2 van de CDR. De Commissie beveelt Tata Steel aan om niet meer op een dergelijke wijze reclame te maken. De Commissie wijst de klacht af voor zover deze tegen Binnenlands Bestuur is gericht.

Partijen hebben, voor zover zij in het ongelijk zijn gesteld, de mogelijkheid tegen deze uitspraak beroep aan te tekenen bij het College van Beroep, onder gelijktijdige storting van het voor de behandeling van het beroep verschuldigde bedrag. Het beroepschrift dient binnen 14 dagen na dagtekening van deze uitspraak in het bezit te zijn van het College van Beroep, waarvan het secretariaat gevestigd is te Amsterdam. Het postadres van het secretariaat is: postbus 75684, 1070 AR Amsterdam. Het beroepschrift kan daarnaast binnen deze termijn per e-mail worden verzonden aan klacht@reclamecode.nl

De voorzitter

mr. A.E. van Montfrans

De secretaris

mr. K.E.A. de Beer

Gewezen door [redacted], leden.

Amsterdam, 14 augustus 2026